

O życiu codziennym

Jestem nomadą dnia powszedniego
w ciągłej wędrówce między zdarzeniami
przyspieszenie tempa, zwolnienie, przeskok
życie krzątaczce
Lawiruję między brudnymi podłogami
pajęczynami w kątach a wyższymi bytami
Zanurzona w tle codzienności
o stałej temperaturze bezpiecznej dla ciała
usypiającej ducha
Czekam na rzeczy ostateczne
albo chociaż niepowtarzalne
A krew wciąż wibruje pod skórą
między znużonym palcem i szyją
A oddech wciąż opuszcza płuca
by prześledzić raz jeszcze ścieżki historii

- *Weronika Pasek*

O pokoleniach

Wy, dziewczyny z klasy robotniczej
nasze matki, ciotki i babki
szepczecie nad kołyskami
bajki o strajkach, occie i wódce
prawdy, których my nie mamy prawa znać

Wasza krew wychwytuje wolność jak tlen
na starych zdjęciach twarze rozmazane
błękitnym zmęczeniem, szarym dymem papierosów
kieszenie obciążone kamieniami,
prawdą, której my nie mamy prawa znać

Wy, dziewczyny z klasy robotniczej
zagłuszacie nasze słowa o przyszłości
psalmami do pełnych pótek i lepszych czasów
a my na rozgrzanych ulicach krzyczymy
o prawdach, których nie chcecie znać

My, córki dzisiejszego kraju
O płucach przepełnionych strachem
Jak papierosowym dymem

- *Weronika Pasek*